

Drahý kolega Karol!

Pripravil si nám veľké prekvapenie. Myslím, že väčšina z nás je ešte stále v šoku a nechce tomu uveriť. Naše rozhovory sú plné spomienok na teba, zážitkov zo spoločných stretnutí a odkazov, ktoré by sme ti chceli odovzdať na poslednej ceste.

Meno Karol znamená kráľ a ty si tak "kráľovský", vo veľkom štýle aj odišiel - v čase narodenín. A ako učiteľ - nie v obyčajný, všedný deň, ale v čase prijímačiek, ktoré symbolizujú niečo nové, budúce...

V ťažkých chvíľach si nestrácal nádej a svojim humorom, tou svojou „slnecnou náladou“ si dokázal odľahčiť situáciu. Je ťažko uveriteľné, že Karči už nepríde do zborovne a nebudeme počuť tvoj každodenný galantný pozdrav „Dobré ráno krásne dievčatá“. Budeme spomínať na ranné kávičky v zborovni, výborný domáci chlieb s kačacou paštékou. Tvoje priania čo najrýchlejšej pracovnej doby, vždy keď si odchádzal zo zborovne, alebo želanie „Prijemný víkend prajem“, hoci bola len streda, vždy priniesli úsmev... Kde bol Karol, tam bola aj dobrá nálada. Do nášho prevažne ženského kolektívu si vnášal potrebný chlapecký realizmus.

Kolegyne si vždy budú pamätať tvoje galantné poznámky z posledného stretnutia s tebou, ako ste išli po námestí a hovoril si, že všetci ti závidia také pekné kolegyne.

Vždy si išiel dôstojne po chodbe a mal si čas prísť do triedy, možno aj s meškaním, ale odučil si čo si si naplánoval. Navždy nám zostane v mysli šálka kávy, s ktorou si pravidelne chodieval do tried a sem-tam aj niečo pooblieval (tuším, že aj triednu knihu). Mobil, ktorý ti skoro cez každú poradu pekne nahlas zazvonil, lebo si ho zabudol vypnúť... A hlavne - kto by si bol pomyslel, že ten welcome drink minulý rok na duchovnej obnove bol vlastne good bye drinkom od teba.

Karol budeme si ťa pamätať ako človeka, ktorý si vedel užívať každý jeden deň a chvíľu. Veľa si toho stíhal, ale skoro vôbec si sa nestážoval. Bol si veľký bojovník. Nestážoval si sa na koleno, na starosti, možno len vtipne utrúsil nejakú poznámku. Vedel si si vždy nájsť čas zastaviť sa, ísť si s kolegami na kávu, či obed. Hoci ťa hneď potom čakalo nejaké doučko, či iné povinnosti. Zaujímal si sa o mnohé, bol si veľmi sčítaný, orientoval si sa v každej téme, ktorá sa naskytla. Bol si skvelý spoločník.

Okrem toho, bol si naozajstným odborníkom a prirodzenou autoritou, ktorej sa málokto odvážil oponovať.

Zo spomienok študentov:

Eva, mamina mi nič neposlala?“ To bola tvoja veľmi častá otázka na začiatku hodiny. A aj, keď mama nič neposlala, Eva sa rada podelila s maškrtným profesorom o koláčik, ktorý mala k desiatej.

Potom sa postavil a celá trieda sledovala, ako niečo bez slova kreslí na tabuľu. Prstom ukázal na svoj obrázok, uškrnul sa popod fúzy a povedal: „Toto je ťeťiva. Ale Trnaľčané môžu hovoriť aj tvrdo – tetiva.“ Smial sa spolu s nami.

Nezabudnuteľné boli aj slovné úlohy, v ktorých figuroval kozmonaut Pitkus. Matematiku na GAME som mal rád. Pán profesor Rafay do nej vedel vniesť humor. Ďakujem vám za to a aj za všetko, čo ste nás naučili.

Odpočívajte v pokoji, pán profesor! Karči nikdy na teba nezabudneme.